

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hírde-
tésnél 7 kr. Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmertetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A budavári ünnep.

Él magyar, áll Buda még! a mult csak
példa legyen most.
S égve honért bizton nézzen előre szemünk!
Kisfaludy K.

A lánglelkű költőnek, Kisfaludy Károlynak e sokat mondó szavai újulnak meg emlékeztünkben azon magasztos ünnep alkalmából, mely július hó 15-én az ősbudai vár kápolnájában lefolyt, midőn az egész nemzet rajongó szeretetétől környezett József főhercegnek leánya, Margit főhercegnő és Thurn-Taxis Albert herceg egymásnak örök hűséget esküdtek.

Négy századnak kellett elviharoznia felettünk, hogy megérhettük, miszerint ott, honnan egykor áldott emlékü királyaink bölésen kormányozták hazánkat, fényt, hirt és dicsőséget szerezve a magyar névnek — egy főherceg ara tartsa boldog jegyével a sziveiket egymásnak egész életükre lekötő frigyét.

Négy század emlékét varázsoltuk vissza e napon! Felujultak emléktünkben azon boldog idők, midőn királyaink ott a budai várban laktak s onnan kormányozták hazánkat!

Ne csudálkozzunk tehát felette, hogy a hazafiúi lelkesedés vett erőt a honfi sziveken! Ne csudálkozzunk felette, hogy a július idusa nemcsak a legnépszerűbb József főhercegnek és családjának örömmünnepe, hanem nagy, fényes és eredményeiben messze kiható ünnepe ez a magyar nemzetnek is!

Sokszor volt alkalma a népszerű főhercegnek kifejezést adni azon törhetlen ragaszkodásnak, melylyel a magyar nemzet irányában viselkedik, de jobban, fényesebben s a magyar nemzetet örökre hállára lekötőlegzőbb módon soha sem adhatott, mint midőn legkedvesebb gyermekének esküvőjeit Budavárát választotta.

Növelte a lelkesedést, hogy az esküvő, dacára annak, hogy a vőlegény csak egy év

óta sajátította el édes hazai nyelvünket, magyarul ment végbe. Vőlegény és ara magyarul fogadtak egymásnak örök hűséget.

Mintha visszavarázsoltuk volna azon, hazánkra oly boldog emlékü kort, midőn legnépszerűbb királyaink: Nagy Lajos és Mátyás ugyan itt kötöttek örök frigyét.

A lelkesedés hatása meglátszott az esketési tisztelt teljesített Simon Jánoson, Magyarország biboros főpapján is.

Hazafias szellemtől duzzadt az ifjú párhoz intézett beszéde, melynek legfényesebb, legkimagaslóbb része kétségkívül a következő pont volt: „Mi ezen gyűrü? Önmagában nem ér többet, mint a fém, melyből készült, de végtelen sokat ér, ha szemügyre veszszük jelentőségét. A nemzeti zászló is önmagában nem ér többet, mint amennyit azon vászon ér, melyből áll. És mégis ez jelképezi egy egész nemzet százados hagyományait, szeretetét és lelkesedését!“

A magyarok Istenének áldása kísérelje a boldog pár életét! Legyen boldogságuk oly nagy, mint amily nagy öröm töltötte be a magyar nemzet minden igaz fiának szívét esküvőjük fényes ünnepén!

A zalamegyei általános tanítói testület sümeghi nagygyűlése.

A zalamegyei általános tanítói testület évi rendes közgyűlését Udvardy Ignác tantestületi elnök elnöklése alatt t. hó 15-én tartotta Sümeghen.

A gyűlést reggel 8 órakor „Veni Sancte“ és szent mise előzte meg, melyet Mild Mihály prépost plebános volt szíves tartani.

A közgyűlésen megjelentek Eitner Sándor, a kerület országgyűlési képviselője, Mild Mihály prépost plebános, Takács Alajos iskolaszéki elnök, Barkóczy Károly miniszteri iskola látogató, Soós Pongrácz járási főszolgabíró, Lakits Vendel, a III. egyetemes tanítógyűlés végrehajtó bizottságának elnöke, mint vendégek, dr. Ruzicska Kálmán kir. tanfelügyelő s a testület tagjai közül mintegy hetvenen.

Udvardy Ignác tantestületi elnök következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

zaim ezen újdonságával. — Ismeri ezeket a virágokat uram?“ kérdi egyszerre a troubadourhoz fordulva.

— „Igen!“ felelt ez, a kérdéstől megdöbbenve. „Ha nem csalódom, nemesített orchydaeák...? — Szerencsés és irigylésre méltó, a ki szíve hölgyének ilyenekkel kedveskedhetik“ szölt aztán némi keserűséggel hangjában, magát Orbán úr előtt meghajtva.

— „Még gunyolódik!“ gondolja magában az. — „Csak hát győződhetném meg azonosságukról...“

Blanca zavartan tekintett virágaira: „Ha csalódtam volna!“

A troubadour pedig gyanakodva nézi Orbánt, valjon érdemes-e féltékenységére...! Kémszemléjének azonban kedvező eredménye lehetett, mert nyugodtan hajolt le Blancához s halkán kérdezte:

— „Ismeri kegyed e virágok adományozóját?“

— „Gondolom, — s ezért oly becsesek neke!“ — felel Blanca halkán, arcát a legyező mögé rejtve.

Orbán urat, ki szemközt foglalt helyet, ezalatt figyelemre sem méltatták. Ez pedig fölhasználva a jó alkalmat, elővette piciny kis zsebollóját s vigyázva hajolt az asztalka fölé, melyen Blanca bal keze nyugodott a bokréttával. Orbán igen rövidlátó volt s ily csekély távolságról sem volt képes magának bizonyosságot szerezni, valjon az övéiből valók-e ezek az orchysok? Az övéit ezer közül is megismerte volna! Nevezetesen voltak arról, hogy a virág mézajakán kékes, légyidomú rajz volt látható. — Ép ezért egy, csupán egyetlenegy szálát óhajtoit észrevétlenül elcsenni.

Egy pillantást vetett még a legyező széles lapja mögött bologan suttogó szerelmes párra, aztán lassan kinyújtotta a kezét... A lugas félhomálya segítségére volt... A kis olló hegye már majd elérte a legszélső virágot, mindjárt lenyesheti, csak még egy másod percnyi türelem.

— Biz igaz az, hogy a szerelem vak“ — gondolja magában Orbán úr bensőleg nagyokat kacagva... Most az ollót a virág szárához illesztette, aztán schnipp!

Mélyen tisztelt közgyűlés!

A ki hazánk népoktatás ügyének fejlődését a korszakot alkotó 1868. évi 38. t. c. életbe lépte óta éber figyelemmel kíséri, lehetetlen be nem látnia azon óriási haladást, melyet népoktatásunk terén e rövid husz év alatt minden irányban kivertünk. — S hogy ennek dacára a fejlődésnek arany korát még nem érthettük el; hogy e fénykor még csak vágyainknak eszményképét lépezi, mely után buzgó imádság epedez ajkainkon: azon épen nem csodálkozzhatunk, ha meggondoljuk, hogy hosszú évtizedek mulasztásait helyrehozni jutott e néhány rövid ének terhes feladatául. Pedig jól tudjuk mindnyáján, hogy a mint általában a természetben nincs ugrás, ugy ezen, oly nagy fontosságú kulturális téren sem lehet rohanva haladni.

Szálljon vissza emlékeztünk — mélyen tisztelt közgyűlés — a multba, állítsuk szembe annak képét a jelennek: ugy örömmel észleljük azonnal önmegnyugtatásunkra, hogy nekünk, a nemzet napzsámornainak, helyezte jelentékenyen kedvezőbb, mint volt közvetlen elődeinké.

Az a pária szó, mely napjainkban is néha kísért bennünket, megfelelt a régi kor embereinek. Rögghöz tapadt nép, csekély szellemi látókörrel, az értelmi műveltségnek nagyon is alacsony fokán, kitéve minden irányban megármadtaiásnak, üldözöttségnek, nem találta — bár igaz ügyének — semmi irányban sem támogatót, úgyve nekének megfelelőleg a mesterségnek egy mindenkéül kicsinyléssel fogadott nemét.

Ma — mélyen tisztelt közgyűlés — hála a nemzeti tanügyünk felett kegyesen örökös Gondviselésnek, e kép jelentékenyen megváltozott. Ma napság, midőn a tanító a szükséges előképzés után kellő értelmiségre tehet szert, általánosságban sémé megvan az értelmiségének megfelelő tekintélye, megvan erkölcsi értéke.

Mert lassanként bár, de belátják fent és lent egyaránt, hogy kikre a szülőik legdrágább kincsüknek, gyermeküknek nevelését bízzák; kiknek hivatása a gyermekek szívébe az Isten, haza és emberiség iránt való szeretet fenséges érzéseit becsepegtetni; kik oly nemes s eredményekben a társadalomra oly messze kiható munkát végeznek: azok méltók a becsülésre, méltók a tiszteletra, méltók az elismerésre!

És lelkeim szent meggyőződése, hogy ezen becsülés, tisztelet és elismerés fokozódni fog a közel jövőben.

Hogy azonban e szebb jövő hajnalának meghasadat melőbb üdvözölhessük, engedjék meg én nekem, hogy ez ünneplés pillanatban — néhány őszinte szót intézhessék önökhöz. Felbátorít erre a bizalom, melyet szerencsés valék egész érdemtelennül önök részéről, kedves pályá-

— „Jezus Mária mi ez?!“ sikoit fel Blanca fájdalmas sziszszénéssel ugorva föl helyéből s a bokréttát messzire eldobva magától.

A troubadour megpillantotta az odatartott keztyűn át vérző kis sebet, egyszerre hangosan kiállította el magát: „Gyilkos — segítség!!“

Akkor vette észre, hogy Orbán eltűnt a lugosból. Egész éjjel sem látta többet. De ezzel most nem ért rá bibelődni. Blanca nem a fájdalom, de a nagy ijedség következtében lett egyszerre igen rosszul.

— „Vezessen ki innét, anyámhoz. Nézze! ott van.“

Amint a báróné leányát értesült a történetkről, rögtön védelme alá vette s menni készült. A troubadour elhozta Blancának az elejtett bokréttát s jutalmul kapott érte gyönyörű nagy virágú orchys példányt édes szerelmi mosoly kíséretében: „Legyen ez köztünk az ismertető jel, miután az általános demaskirozás ideje előtt kellett távoznom!“

Azután eltűnt a garderober függönyei között az utána bámuló ifjú szemei előtt, mint egy álomkép, egy tünemény!

Báró Berkyné reggel korán épen harmadszor lépett leánya háló szobájába, midőn az végre fölébredt bódult álmából. Tágra nyitott szemekkel bámult édes anyjára, ki egy távirattal a kezében lépett ágyához.

— „Blancám! Örömhirt kaptam. Ebredj!“

— „Főn vagyok már anyácskám! Mi jót tudsz?“

— „Cousinod ma érkezik a városból mi hozzánk. Tegnap közelünkbe volt, a nélkül, hogy sejtettük volna. Bár részt vehetett volna a bálban!“ mond a báróné gyermekies örömmel.

— „Erdekes jelenség lett volna, mondhatom!“ gúnyolódott Blanca.

— „Siess csak az öltözködéssel. Szép leányom! — Oh! én ugy fel vagyok izgatva.“

— „Még utóbb anyácskám elszereleti előlem a master „Lederstrumpföt.“ No, no! Ugy-e mondtam, hogy hamar bivalyhúst száríttasson?! Most aztán, mit eszik

„Zalamegye“ tárcája.

A rejtélyes virágcsokor.

Irta: Némethné Andaházy Irén.

(Folytatás és vége)

Orbán úr addig keresgélte, míg kitűnő szaglási tehetsége folytán megtalálta erős illatú kedvenceit. A lugoshoz érkeztén, kissé zavarba jött a megközelíthetőség miatt, nehogy tapintatlanságnak látszassék.

— „Bizonyosat kell tudnom! gondolja magában — „Ha ezek az én orchysaim volnának?! Oh hihető-e ez...? Orbán oly mozdulatot tett, mint a szerencsétlen szerelmes, ki szíve csalta reményeit el akarja tojtani!...“

— „De már akkor bent is volt a lugasban.“

— „Ni, ni!“ mond meglepetést szinelve: „Egy turbékoló galambpár? — Oh! nem fogok sokáig alkalmatlankodni.“ Blanca mentegetőleg intett.

— „Hölgyem!“ — szólt fel Orbán ismét. — engedje meg bámulójának, hogy kezeit csókollhassa! — A lengyel Blanca lovagias udvariassághoz vannak szoktatva.“

Dának félig boszusan, félig tréfásan tekintett a vén gavalléra s arcát troubadourja felé fordítván, comicus grandezzaival nyújtotta csókra kesztyűjének ujjhegyeit.

— „Igaz van önnek uram“ — Szólt fel Blanca jelentős teljes pillantást vetve a kezében tartott csokorra, „hogy a lengyel nők el vannak kényeztetve gyöngédesség figyelem tekintetében, midőn ez évszakban is ennek oly ritka jeleit képesek felmutatni“ — s a csokorról feltekintvén, troubadourja felé köszönve biccentett, ki erre zavartan csüggesztette le fejét...“

Orbán úr egy pillanat alatt tisztában vélt lenni a helyzettel! Fűrészve nézett az előtte álló ijura, kinek vonásait a mozdulatlan álarc alatt nem vizsgálhatta.

— „Igen szép csokor“ — mond Orbán úr teszelegve. — „Éddig csak én dicsekedhettem növényhá-

társak tapasztalható, midőn második ízben is kegyesek valának e szép műtű s nálam sokkal érdemesebb tanférjakban gazdag tantestület élére állítani.

Ismerem a panaszokat, ismerem a fájó sebet. Tudom, hogy van orvosolni való. De hisz hol van azon boldog Eldorado, mely hiba nélkül való állapotokat tudna felmutatni.

Nem erre celozok én, hanem arra, hogy mikép kerülhetjük el a bajt, a veszelty, mely kezdetben kicsinynek tűnik fel, de később fejünk fölé tornyosul s midőn már fejünk felett össze esztak a vész hullámai, a baj okát mindenütt keressük, csak ott nem, a hol tulajdonképen kellene.

Ne tekintünk kedves pályatársak állásunkat soha nyűgnek! Ne tekintünk pusztá eszköznek mely kényerűnket, megélhetésünket biztosítja! Ne tekintünk tehernek az órákat, melyeket az iskola falai közt töltünk, hogy növenedjünk mintegy leolvashatja arcunkról a terhet, mely a tanítás miatt önsúlyként nehezedik reánk! Ne ijekedjünk keresse-keresse az ürügyet, melylyel az iskola békői alól menekülhetünk.

Ellenkezőleg éljünk hivatásunknak egész odaadással, kitartó buzgósággal! Szeretted vezérelje minden ténykedésünket, hogy így a kisdetek szeretete, ragaszkodása vegyen körül bennünket.

Tekintsük az emberben az embert! Csekély értelmiségénél fogva ne forduljunk el tőle, sőt ellenkezőleg ijekedjünk a földhöz tapadt népet magunkhoz felemelni, bölcs utmutatásainkkal bajaikban őket segíteni.

S a gyermekek elméjébe ne csak pusztán az ismeretekkel gazdagítsuk, hanem ijekedjünk szíveikbe az Isten, hazai, magasztos eszméit becsépetetni, mert csak így remlhetjük, hogy egykor belőlük vallásos érzelmű, hazafias szellemű, művelés polgárok váljanak.

Ne szorítokzék munkásságunk pusztán az iskola szűk falai közé, hanem lény az életben is kifogástalan életünkkel, a közügyekben való élénk részvétünkkel legyünk példányképei, világító oszlopai községünknek!

És ha így töltjük be állásunkat, úgy biztosítom önöket, kedves pályatársak, hogy embertársaink tisztelete, becsülete és elismerése kísérendi lépteinket.

Azon édes reményben, hogy szavaim önök keblében visszhangra találnak s hogy ezen óhajtott kor melőbb bekövetkezik, mai közgyűlésünket ezennel meggyitottnak nyilvánítom.

Ezután a közgyűlés nevében üdvözölte a megjelent vendégeket.

Takács Alajos iskolaszéki elnök meleg hangon mondott beszédben üdvözölte az iskolaszék nevében a közgyűlésen megjelent tanítókat s áldást kívánt működésükhöz. Szavait éljenzéssel fogadta a közgyűlés.

Ezután Udvardy Ignác tantestületi elnök felolvasta az egyesület 1889-90-ik tanévi működését feltüntető, a járáskörök egy évi munkásságát teljes világításba helyező részletes elnöki jelentését, mely után dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő a lelkesedés hangján elmondott következő emelkedett szellemű beszédben üdvözölte a közgyűlés alkalmából a vármegye tanítóóságát:

Igen tisztelt közgyűlés!

Ma történik negyedszer, hogy mint Zalavármegye kir. tanfelügyelője, a zalavármegyei általános tantestület tisztelt tagjai, évi nagygyűlésük alkalmából üdvözölhetem. Midőn pályámon először találkoztunk, rámutattam a tanítói társulás értelmi és társadalmi előnyeire!

Magyarország nagyméltósága vallás és közoktatásügyi minisztere a negyedik egyetemes tanítógyűlésről pedig azt mondja, hogy ha annak vezetése és szervezése a kitűzött céloknak minden tekintetben megfelelő módon eszközöltetik, kitűnő tényezőként fog szerepelni a nagyobb jelentőségű pedagógiai és didaktikai eszmék tisztázására, a népoktatásügyünk továbbfejlesztése érdekében szükséges teendőik szakszerű megbeszélésére, a néptanítói hivatás

a szegény? — Blanca még tovább is így elmélőzött volna, ha egyszerre valami nagy lőtás-futás, erős kiáltásokkal vegyült nesz a kert felőli oldalról nem akadályozta volna meg abban!

A grófné szerencsétlenségtől tartva, sietve, kitipeggett az ajtón. — Blanca pedig becsügette a komornáját, hogy a kiűnt történetekről magának értesítést szerezhesse. Be is jött, mint a forgó szél:

— „Bárónő! tolvajt fogtak el a parkban!” kiált minden kérdést megelőzőleg az ijedt komorna.

— „Tolvajt itt?! És hol, — vagy mit akart?”

— „Nem tudom; csak hogy éppen a bárónő ablakai alatt, amint egy hosszú létrát támasztott a párkányhoz és kétségtelenül be akart törni.”

— „És mit vall, mit akart?” kérdi Blanca mindig érdekeltebben.

— „Nem lehetett belőle kivenni mást, míg én ott voltam, mint hogy esküvel erősíti, miszerint nem betörési szándék vezette. Nem is volt nála más, mint egy csokor...”

— „Csokor?! — Oh! a szerencsétlen...! Siess Náncsy!” — sürgőli Blanca a szegény komornát, ki alig győzte elég gyorsan ráadni a ruhákat.

— „Most hamar! Vezess ehhez a szerencsétlenhez!” parancsolá, midőn reggeli pongolyájával elkészülve kilépett a szobából. — „Minő félreértés!” suttogja egyre-másra, Náncsy nagy csodálkozására.

— „A nagy csarnokban összetalálkozott az öreg bárónéval, ki egy föltűnően szép fiatal ember karjára támaszkodva élénk beszélgetés közben, lassan jött fel a lépcsőn.

Blanca tagjait egyszerre kimondhatlan remegés szállotta meg. Egy sejtélem cikázott végig idegein: — „Ó!”

De a remegésből megdöbbenés és ijedelem lett, midőn édes anyja, kezének egy bemutató mozdulata kíséretében mondja:

— „Gróf Korinsky László: — unokatestvéred — édes Blancám!”

eszményebb feljogásának és ebből kifolyólag a népiskola ügye iránti lelkesedésnek terjesztésére.

Uraim!

Nem akarom az ügy is bő napirendtől szíves figyelmüket és idejüket elvonni.

De midőn a negyedik egyetemes tanítógyűlés csomójának egyik szálla ma itt Sámegehen fonódik, lehetetlen, hogy ne üdvözöljem önöket uraim örömmel, reménnyel és azon biztos meggyőződéssel, hogy mindannak, a mivel e számban és szellemben erős tanítói testület a negyedik egyetemes tanítói gyűlés sikeréhez hozzájárul, nem lehet más forrása, mint hő epedés a magyarság megismosodása, a tanügyi áldásos fejlesztése, a pályaszeretben megszilárdult tanítói közszellem erkölcsi hódítása után.

Igen tisztelt nagygyűlés!

Szakember, sajtó és társadalom egyik vagyunk abban, hogy a férfiu, ki rövid miniszteri pályáján bölcsességével, erélyével s fáradhatatlan tevékenységével nemcsak a pártok várakozását felkeltette, de meleg elismerésüket már is kiderítelte, mindazt, a mi viszonyaink közt emberileg lehetséges, a magyar tanítóóság szellemi és anyagi boldogulása érdekében meg fogja tenni.

Most pedig munkához uraim!

Lelkesedésünk, mint a József napja, meg ne alkosnyodjék addig, míg az „iskola” iránti szeretet szóval és gondolatával, tettel és példával minden magyar szívébe beoltva nem lesz.

E szép küzdelem babérja legyen örök dísz Zalavármegye tanítóinak!

A közgyűlés kitérő éljenzéssel fogadta szeretett tanfelügyelőjének üdvözölő szavait s elhatározta, hogy úgy az ő beszéde, valamint az elnöki megnyitó beszéd a közgyűlés jegyzőkönyvébe egész terjedelmében fölvétesse.

A közgyűlés az elnöki jelentésben foglalt indítványokat elfogadván, ennek alapján határozatilag kimondta:

a) hogy a borkollekta ügyében jött miniszteri rendelet tartalmát közlő s a tantestület elnökségéhez intézett tanfelügyelői íratat a járásköri elnököknek azzal küldessék meg, hogy azt a járásköri tagok tudomására juttassák;

b) Mendly Károly eltávazása folyán megüresedett jegyzői állásra Réthi Gábor zalavármegyei polgári leányiskolai tanár megválasztott;

c) a központ megbiztatott, hogy a rendelkezésre álló 200 frt 05 kr. erejéig néhai Krób Pál tanfelügyelőnek sarkövet állíttasson olykép, hogy a felállítás egyik zalavármegyei tanítói járásköri közgyűlésen eszközöltessék, és esetleges képviselteség végett a járáskörök megkerestessenek;

d) az alsó-lendvai járáskört az elnöki jelentésben felhozott indokok alapján a viszonyok jobbra fordultáig a közgyűlés beszünteti s a járáskörből a tantestület köteles tagjai a muraközi járáskörbe osztatnak be;

e) a közgyűlés a muraközi járáskör azon határozatát, melylyel a három évet meghaladó hátralékok elengedtetnek, nem hagyta helybe, hanem a járásköri elnökség útján a tagokat összes hátralékaik befizetésére utasítja.

A közgyűlés ezután áttért a III. egyetemes tanítógyűlés végrehajtó bizottságától a f. 1890. évi augusztus 20-án Budapestten tartandó IV. egyetemes tanítógyűlés tárgysorozatába felvett tételre vonatkozólag a tantestület nevében a végrehajtó bizottsághoz betérjesztendő javaslatok megállapítására.

A tételre a központi választmány a járáskörök közt feloldozás végett kiosztotta; a járáskörök a részükre küldött tételre tételen megvitatták s javaslatuknak a tantestületi közgyűlésen való előterjesztésére kebelükből előadókát választottak, akik a július 14-én d. u. 5 órátkól 8-ig tartott előterjesztésen javaslataikat — az indoklás elhagyásával — előterjesztették s azokat az előterjesztés pontonként megvitatta s az esetleges módosításokat azzal tette meg, hogy annak értelmében

Szegény leány! Kinos zavarában csaknem véresre harapálta ajkait s a felvilágért sem pillantott volna a most elébe siető ifjura, kinek minden mozdulata olyan nyugodt biztóságot, oly elegantiát tanusított. miszerint Blanca megszégyenítve gondolt arra, hogy ő ezt az embert gyönyölni, megáltni akarta...! Fegyverének éle önmaga ellen fordult.

— „Kedves Blancám! Eljöttem tehát onnét a föld másik oldaláról, hogy anyámnak tett szent fogadástomat beválthassam s magamat mint szerető rokonokat bemutatassam. — Mondd, van-e egy szívélyes szavad hozzám?” kérdi a gróf még hangon a zavarában csaknem földbe süllyedni akaró leánytól.

— „Isten hozta — gróf úr!” rebege nagy sokára.

— „Te tehát visszautasított bízalmas rokoni megszólításomat?”

— „Blanca! — kiált fel az öreg báróné feddőleg.

— „Bocsáss meg — László! Oly váratlanul leptél meg...! Egész másformának képzeltelek!” — szól Blanca reszkető hangon.

— „A hatás, melyet látásom reád gyakorolni lát-szik, nem kecséget kedvező reménnyel tetszésed tekintetében! En azonban viszont örömmel kijelenthetem, hogy szépséged minden várakozásomat fölülmúlja, bár arcképed, melylyel édes anyád minket meglepni oly szíves volt, őszinte bámulatom tárgya lett, s azóta mindig sürgetőbben éreztem a vágyat az eredeti látása után.”

Blanca nehezeltő pillantást vetett édes anyjára, ki sikerült eselszövényének örülve, boldogan mosolygott. — „Hová készültél az imént, midőn itt összetalálkoztunk?” kérdi a báróné.

— „Arról értesültem, hogy oda lenni valami baj adta elő magát, tehát oda voltam indulandó” felel Blanca és menni készült.

— „Az ne aggasszon, szép cousineom! Egy kis félreértés volt az egész! Ügyetlenségemmel megfosztottalak egy gyönyörű csokortól, melyért büntetésemet most elvárom.”

terjesztessék másnap a közgyűlés elé. Az előadók tehát már az előterjesztés határozata értelmében módosított javaslatukat adták elő, még pedig Bódy József és Bíró József javaslataik indoklását is felolvasták, míg a többi előadó, tekintettel a rendelkezésre állt idő rövidségére, az indoklást elhagyván, csupán javaslatát olvasta fel s úgy tárgyalta azokat a közgyűlés s tette meg egyik másik tételnél újabb módosítását s mondotta ki határozatilag, hogy az ekkép módosított javaslat minden egyes tételre vonatkozólag, min: a megyei tantestület véleménye, a III. egyetemes tanítói gyűlés végrehajtó bizottságához betérjesztik.

Itt közöljük tantestületi vélemény címén az egyes tételre vonatkozólag a tantestület nevében felterjesztendő javaslatokat:

I. Az Eötvös-alap ügyének rendezése. Előadó Bódy József (Zala Egerszeg.) Tantestületi vélemény:

1. A zalamegyei általános tanítói közgyűlés az Eötvös alap eddigi kezelő, gyűjtő és osztó központi bizottságának táradhatlan buzgalmaért elismerő bizalmat szavaz.

2. Az Eötvös alap ügyében csak tanítók, és pedig oly tanítók intézhetnek, kik az Eötvös alapnak alapító, ugy rendes pártoló tagjai. A központi kezelő, gyűjtő és osztó bizottság újból a IV. egyetemes tanítói gyűlésen választandó meg.

3. Az Eötvös alap szabályai oly képpen módosítsassanak, hogy a begyűlt évi jövedelemnek ne fele, hanem csak egyharmada tőkésítették, két harmada pedig ösztöndíjakra és segélyezésre fordítsassék úgy, hogy ezen kétharmadból is ösztöndíjakra kétharmad, segélyezésre pedig egyharmad fordítsassék.

II. „Az állami szakszerű felügyelet szervezése, tekintettel a néptanítók előléptetésére.” Előadó Bíró József (Keszthely). Tantestületi vélemény:

1. Fejezze ki a 4-ik E. T. Gy. legforróbb háláját gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszter úr Önagyméltóságának Magyarországi néptanítói iránt többféleképpen, de különösen az által tanusított jó indulatáért, hogy a tanfelügyelők kinevezésénél a néptanítók előléptetésére figyelemmel lenni képeskedett.

2. Fejtse ki a 4. E. T. Gy. Önagyméltósága előtt, hogy a tanfelügyelet, jelen szervezetében, a nagyon tisztelt tanfelügyelői karnak minden buzgalma mellett sem elég intenzív, nem szakszerű.

3. Mondja ki a 4. E. T. Gy., hogy a tanfelügyeletnek szakszerűbbé tétel, és ezért a tanfelügyelőségek jelen szervezetének átalakítását, esetleg újabb szervezet alkotását nagyon is óhajtanónak tartja, valamint hogy a tanfelügyelők lehetőleg a néptanítók köréből neveztesse nek ki és rendíthetetlen bizalommal hiszi is, hogy Önagyméltósága, a mint az idő és a viszonyok engedik fogják, ez iránt intézkedni fog.

4. Mondja ki a 4. E. T. Gy. hogy „nemcsak a néptanítók előléptetése, de éppen magának, az annyira fontos tanítóképzésnek érdekében is óhajtanónak, szük ségesnek tartja, hogy a tanítóképző intézetek mellett fennálló gyakorló-iskolák tanítóivá csakis olyan gyakorlott tanítók neveztesse nek ki, a kik valamely nyilvános osztatlan népiskolában húzamosabb ideig sikerrel működtek és magukat kitűntették.

5. Fejezze ki a 4. E. T. Gy. azon óhaját, hogy miután a gyakorló iskolák tanítói a tanítóképző-intézeti tanároknál fárasztóbb, terhesebb és a tanítóképzés tekintetében éppen olyan fontos munkát teljesítenek: rang és javadalmazás tekintetében azokkal egyenlőkké tétessenek.

III. „A tanítói állás biztosítása s a tanítók szolgálati viszonyainak megállapítása. Előadó Krámer Lajos (N.-Kanizsa.) Tantestületi vélemény:

1. A tanítóképzőbe jövőre a felvételi vizsgálat mellőzésével csak a közép-, vagy polgári iskola négy osztályát sikerrel elvégzett növendékek vétessenek fel.

— „Nem értek belőle semmit!” mond Blanca kezeit kulcsolva.

— „Az igen egyszerű!” felel a gróf — „L... tanácsoséknál, mint atyám régi barátjánál voltam addig szálva s velük én is elmentem a tegnapi bába. Hogy tehát az álmatlanul töltött éj hátrahagyott bányadtságát kissé ki-zellőztessem, a kora hajnali órákban sétat teendő, az országoton menve elmélyedtem gondolataimba s észre sem vettem, hogy messze eltávaztam a várostól. — Házigazdáméktól megtudtam, hogy birtokotok közel van s szándékom volt tehát még csak délfelé tenni tiszteletemet. — Elsem gondoltam volna, hogy így hanyat-homlok rohanhatnék be tihözátok!... A faluba érve, az első szemkötőt jövőtől tudtam meg — nagy meglepetésemre, hogy hol vagyok. A véletlen is ide vezérelt, hová szívem vágyott! — Betértem tehát, a még alkonyi félhomályba burkolt parkba, hogy magamat jó levele tájékozhassam, ha néhány óra múlva ide vissza fogok térni... Egyszer csak, amint szép kastélyotok felé közeledtem, egy igen gyanús egyént pillantottam meg, ki hosszú létrát cipelve, bandukolt a ház falának árnyékában. Az egyén elég okot szolgáltatott arra, hogy bennem nehez gyanút ébresszen... Vártam tehát s figyeltem mozdulataira... A létrát nagy gyakorlottsággal támasztotta az ablak párkányához s macska ügyességgel kapaszkodott fel rajta, kezében egy csomagot tartva, melyet igen hajlandó voltam különbféle betörő eszközök gyűjteményének tartani. — Amint a létra feléig haladt, én is utána ugrottam s torkon ragadva a halálra ijedtet, levonszoltam onnét.

Vallatásaim folytán kiült, hogy a helybeli tanító püpos és sánta fia, a ki komornába fülig szerelmes s azt kívánta egy csokorral meglepni, — de az ablakot teljesen eltévesztette. — Bevallotta továbbá azt is, hogy már több ízben gyakorolja galantériájának ezen gyöngéd kísérleteit, melyekhez a szükséges virágokat a szomszédos földbirtokosok virágházáiból lopkodja össze, — sőt serenádokkal is óhajtotta már Dulcincája szívét megnyerhetni” — végzé a gróf nevetve, Berkyne halvá-

2. A tanítói oklevél az érettségi bizonyítvánnyal tételesen egyenértékűvé olyképp, hogy mindazon gyakorlati életpályákra jogosítson fel, melyekre a minősítési törvény értelmében az érettségi bizonyítvány feljogosít. 3. A tanítói állások betöltésénél alkalmazni szokot próbatanítások elterelendők. 4. Az iskolások hatásköre kizárólag az iskola dologi ügyeire terjesztessék ki. 5. Az iskolai törvények és rendeletek pontosan vegrehajtandók.

IV. A népiskolai tankönyvek bírálatának kérdése. Előadó Hoffmann Mór (N.-Kanizsa). Tantestületi vélemény:

1. A tankönyvpéldányok benyújtási módja maradjon az eddigi.
2. A közoktatási tanács adja ki a benyújtott tankönyvet megbírálas végett két gyakorlati téren működő elemi iskolai tanítónak.

3. E bírálatokat adja ki a közoktatási tanács a szerzőnek abból a célból, hogy reá észrevételeit megtehesse, még mielőtt az engedélyezés vagy nem engedélyezés fölött határozatot hozna.

4. A közoktatási tanács csak azután hozzon határozatot a szerző észrevételeinek figyelembe vételével.

5. A közoktatási tanácsban legyenek vidéki néptanítók is és képviselve minden oktatási szak.

V. A tanítói közszellem fejlesztése az általános és kötelező megyei tanítótestületek szervezése és az egyetemes tanítógyűlések állandósítása által. Előadó Bánfi Alajos (Sümegeh). Tantestületi vélemény:

1. Az erők szétfogásolása a tanügy fejlődésének hátrányára van.

2. Legyen minden megye területén egy miniszteri rendeleten alapuló általános tanítóegylet, melynek a megye területén működő tanítók — (nép-, felsőnép-, polgári iskolaiak, valamint a képezdési tanárok) felekezeti különbség nélkül tagjai. A tanítók szolgabírói járásonkénti gyűléseik évi jelentéseiket az általános tanító testület központi választmányához terjesztik.

3. Addig is, míg az országos értekezlet, lépjenek a felekezeti egyletek az általános megyei tanító egylettel szellemi összeköttetésbe egy évenként kiadandó értesítő által. Szerkesztesse az értesítőt az általános tantestület központi választmánya; költsége fedeztessék a megyebeli tanítóegylet tagdíjának az értesítőre esendő részéből.

Közöltessenek az évi értesítőben a megye területén levő tanító-egyleteknek jegyzőkönyvei, a gyűléseken tartott értekezések, felolvasások, a tisztai kar és tagok névsora valamint a pénztár és könyvtári kimutatások.

4. Az általános megyei tanítóegylet közgyűlésén a megye területén levő összes tanítók jelenjenek meg.

5. Létesítsen minden megye tanítóegylet járáskörönkénti segély-egyletet.

6. Legyen egy országos tanítói központi választmány, ennek székhelye Budapest. Az országos központi választmány tagjait az egyetemes tanítógyűlés budapesti tanítókból választja 5 évre. A választmány tagjai képezik az általános megyei tanító testületek, valamint a még fennálló felekezeti egyleteknek tanító elnökei, vagy ezek helyettesei.

7. Az országos tanítói központi választmánya ügykörébe veszi az Eötvös alapot; irányt ad a tanítóegylet működésének és minden három évben külső tagjait is gyűlésre meghívja.

Az országos központi gyűlései az ország különböző részein tartandók.

8. Tartassék minden ötödik évben egy egyetemes tanítói gyűlés Budapesten.

9. A közszellem fejlesztését önképzéssel is; az önképzés fejlesztésére könyvtárak szükségesek. Járuljanak a községek évi járulékkal egy járásköri könyvtár felállítására és gyarapítására. A művek tartalmát ismer-

tessek a tanítók köri gyűléseiken; legyen ily alkalommal egy közhasznú népies felolvasás is.

10. Serkentessenek a tanítók pályadíjak által dolgozatok készítésére. A pályanyertes munkát közli az évi értesítő. Nyisson a „Néptanítók Lapja“ egyleti dolgozatok több tért az eddigénél, hogy az országban levő tanító egyletek működését tanulmányozni lehessen.

11. Az önképzést akadályozza a tanítók nyomászói anyagi helyzete, a közszellem fejlesztés hátrányára van az elzárkózottság.

12. A tanítók fizetésének rendezése, szolgálati viszony szabályozás, a munkával arányosságban levő nyugdíj emeléssel több idő fordítható önképzésre; ezzel lehetővé tétetik a társadalommal és az egymással való gyakoribb érintkezés, mely a közszellem fejlesztésnek leghathatóbb eszköze.

VI. A néptanítók anyagi helyzete. Előadó Réthi Gábor (Zala-Egerszeg). Tantestületi vélemény:

1. A magyarországi néptanítók IV-ik egyetemes gyűlése szerkeszzen — egy az országgyűlési képviselőház, valamint a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz beterjesztendő kimerítő memorandumot; fejtsse ki az ország különböző részeiben előforduló tarthatatlan állapotokat, melyek a tanítói fizetések — azoknak megalázó kiszolgáltatása körül történnek; tüntesse fel, hogy mindez a nemzeti közművelődés kárára történik s ennek a nevében kérje, hogy:

a) A néptanító minimális fizetése a lakáson, avagy a lakbérilletményen kívül — emeltessek 300 forintról 600 forintra.

b) A mely községben sem maga a község, sem valamely felekezet nem képes megfelelő javadalmazással az iskola fenntartásához hozzá járulni, a minimális tanítói fizetés kiegészítését az állam viseli.

c) A tanítói törzsfizetés 10%-ka ötéves korpótlék gyanánt állami és községi, felekezeti és magánjellegű iskolánál egyaránt pontosan kiszolgáltatandó.

d) A tanítói illetményeknek terményekben való kiszolgáltatásánál előfordulni szokott visszásságok megszüntetésére az iskolát fenntartó közegeknek tétessék törvényeszerű köteletségévé, hogy a tanítói illetmények — akár pénzben, akár terményben — önmaguk szolgáltatásuk be a tanító részére.

e) A tanítói díjlevelek szerkesztessenek minden iskolát fenntartó községnél országosan, egy formán, irasék körül azokban a tanító járuléka szabatosan, pontról-pontra — pénzértékben, terményekben.

VII. A magyar nyelv tanítása a magyar és nem magyar ajkú népiskolákban, kiváló figyelemmel a nemzeti szellem ápolására. Gönczy Ferencz (Zrinyifalva) előadó távollétében ennek javaslatát előterjesztette Bánfi Alajos. Tantestületi vélemény:

1. Az alsóbb 3 osztályban a magyar nyelv tanításának az eszköze a beszéd s értelem gyakorlatok legyenek.

2. A magyar nyelv az anyanyelv mellett, azzal szoros kapcsolatban s ugyanazon módszerrel taníttassék.

3. A magyar nyelv tanítását, akár osztott, akár osztatlan a népiskola, az I. osztályban kell kezdeni; a magyarral vegyes ajkú népiskolában mindjárt a szóhasználat ébresztéssel, a tisztán nem magyar ajkúknál pedig az iskolai tárgyak ismertetésével.

4. A beszéd s értelem gyakorlatok II. osztályu tananyagához tartozó azon részek, melyek a földrajzi előfogalmak megismerését célozzák, a III. osztályban teendők át.

5. A IV—VI. osztályban a magyar beszéd az e célra készített olvasókönyvek alapján tanítandó s a magyar nyelv legszükségesebb alakitási szabályai is ezen tárgyalandók.

6. A magyar nyelv gyakorlását a III. osztálytól kezdve mindig egész olvasmányhoz kössük s annak tartalma, szépségei felfogatása s elbeszélhetése után térjünk

át mondatai s szavainak jelentésére s nyelvtani szempontból való kiaknázására, mely utóbbinál a fősúlyt a nyelvérzék helyes fejlesztésére fektessük.

7. A magyar nyelv tanítása az V—VI. osztályra is terjesztessék ki.

8. A tantárgyak közül legalább a számtan a II. osztálytól kezdve magyarul taníttassék.

9. A nem magyar ajkú népiskolák céljaira oly magyar tankönyvek szerkesztessenek, melyek tárgyi tekintetben is kifogástalan voltak mellett világos s az idegen ajkú gyermek által is könnyen érthető nyelvezettel bírnak.

10. Az iskolában a tanító és tanuló közt az ériutkezés nyelve lehetőleg magyar legyen.

11. Tanítson be a tanító több magyar gyermek-játékot, s alkalmazza azokat a megfelelő helyen s alkalomkor.

12. A hol nehézségbe nem ütközik, a III—VI. osztályu tanulók a hét bizonyos napjában kizárólag magyarul beszéljenek egymás közt.

13. A nemzeti szellem ápolása tekintetéből hazafias versek, dalok, a magyar nép jeles tulajdonait feltüntető olvasmányok e célra való felhasználásuk s a nyelv szépségeinek megértetése alkalmasak leginkább.

14. A történelem már az V-ik osztályban magyarul taníttassék.

Az előértekezlet kebeléből kiküldött számvizsgálóbizottság nevében annak elnöke Bánfi Alajos jelenté, hogy a számadás helyesen vezetett, a pénzkészlet mind takarékpénztárilag van elhelyezve; iudítványozá, hogy Faller József testületi pénztárosnak jegyzőkönyvileg köszönet szavazzassék. A közgyűlés az iudítványt elfogadta.

A keszthelyi járáskör indítványára a közgyűlés megkeresi felirattal a közigazgatási bizottságot az érdeemben, hogy az ismételt oktatásért az azt teljesítő tanítóknál külön díjazásban részesíttessenek, mint az más megyékben történik.

A jövő évi közgyűlés helyéül Keszthely jeleltett ki.

A megyei tantestület képviselőiül a IV-ik egyetemes tanító gyűlésre 20—20 rrt utiköltséggel Bánfi Alajos és Udvardy Ignác tantestületi tagokat küldötte ki.

Végül a testületi elnök köszönetét fejezte ki a közgyűlésen jelen volt vendégeknek a szives türelemért, Sümegeh város lakosságának, hogy az egyesület tagjait vendégszeretőleg magukhoz fogadták, Mojzer vendéglőnek, ugy az önképző körnek, hogy helyiségüket a közgyűlés illetve az előértekezlet tartására átengedni szivesek valának, a sümegei kartársaknak a közgyűlés rendezése körül kifejtett buzgalomukért s az Eg áldását kívánván fejlődésnek indul tanügyünkre, a közgyűlést bezárta.

Árvaügy.

Az árvaszéki elnök a közigazgatási bizottság július havi ülésén feléves jelentést tett a gyámság és gondnokoltak létszámáról, az árvaszék tevékenységéről, a gyámpénztár állapotáról, a magán feleknél kamatozás végett elhelyezve levő tőkepenzokról.

E jelentés alapján közöljük a következő adatokat:

A gyámoltak és gondnokoltak létszámát illetőleg 1889. év végével gyámság alatt maradt 22.604, az 1890. év első felében gyámság alá került 1.667, összesen 24.271, ezek közül az 1890. év első felében gyámság alól felszabadult 1.013 s így 1890. június 30 án gyámság alatt maradt 23.258. 1889. év végével gondnokság alatt maradt 183, az 1890. év első felében gondnokság alá helyeztetett 17, összesen 200. Az 1890. év első felében gondnokság alól felszabadult 6, június hó 30-án gondnokság alatt maradt 194. — Az 1890. évi január 1-én Zalavérmege területén volt 11.267

nyuló leányára tekintett és sürgetve kérte a kis társaságot a szobába lépni.

Blanca öntudatlanul követte anyját a salonba, mig az elősiető inas lesegítette a gróf felső kabátját.

Fekete salonkabátja gomblyukában, kissé összetörődten, egy orchys pompás fehér virága díszlett...!

Blanca egy sikoltást fojtott el, midőn ezt oly váratlanul megpillantotta!

Mennyire tévedett! Mennyire el volt foglva ez ember iránt!

A félig vad, ildomtalan, ügyefogyott farmer helyett, egy tökéletes gentlemant látott maga előtt, — még pedig a — javából!

A gróf ezalatt egy elsárgult levéllel a kezében lépett báró Berkyné elé s magát mélyen meghajította előtte, kegyeletteljes hangon mondva:

— „Ez imádott jó anyám, lady Dawidson özv. Korinsky Kázmér grófné levele, melyet élete utolsó napján írt, a midőn megbízott azon küldetéssel is, melyért hálát adok nyugvó porainak!“

— „Anyám!“ — mond Blanca. — „Sohasem említette előttem, hogy Julia grófnének első házasságából származott gyermeke lett volna!“

— „Mert mindig azt hittem, hogy a lord, a már megkötött házasság után született posthum gyermeket adoptálni fogja, annál is inkább, mivel ez az őszeköttes magtalan maradt s mostoha kis fiát az imádásig szerette.“

— „Mostoha atyám a legnemesebb jellem ezen a világon, kinek példáját követni forró óhajom s törekvésem!“ — mond Korinsky gróf gyermeki szere tétől lángolva. — „Dawidson lord sohasem óhajította nevem megváltoztatását, sőt magyar nevelőket tartott nekem s magára vitte, hogy rendesen magyarul szoktak társalogni, — Szívvel óhajta, hogy magyar nőt vegyek el, mert: „imádott anyámban“ ugymond — tanultam nemzetiséged nőt becsülni.“

— Blanca mélyen elpirult.

— „Lord William a legfeneklebb jellemű ember, a kit ismerek!“ szolt Berkyné sóhajva. Aztán lassú ünneplésszerűen bontotta fel a levél elsárgult borítékját és könyözve távozott, hogy a kegyeletes olvasmány alatt háborítlan lehessen.

Blanca egy távoli ablakmélyedésbe húzódott s nyugtalanul kémlelt az udvarra, a hol épen egy könyvnyű, elegáns koci gördült be a kapun s arról egy gömbölyű termetű úr ugrott le ideges sietséggel.

Néhány perc múlva az ajtó föltárult és azon Orbán úr minden bejelentés nélkül, de annál nagyobb robajjal lépett be, hangosan kiabálva:

— „Báróné! Bocsásson meg! Tudom, nem illik ilyen korán, — de vigasztalhatlan vagyok, hogy ügytelenségemmel drága, szép ujjacskáját sebeztem meg! Oh! az a fatális szenvedélyem az orchysok iránt. Egy fél házért sem adtam volna belőlük senkinek — s képzélje: lelopták mind! — Azt gondoltam, embert ölk, olyan dühös voltam. Hiszen úgy ápoltam, dédelgettem, mint a jó anya gyermekeit — s fáradozásaimnak ez lett az eredménye!! — Mikor az este téhat megpillantottam a báróné kezében ama szerencsétlen virágokat, egyszerre oda lett minden önuralmam! Bizonyosságot akartam szerezni, az enyőimékből valók e ezek s többé nem szabadulhattam ettől a gondlattól! Egy észrevétlen pillanatban elővettem téhat zsebollomat, hogy egyet az orchysokból hamarosan lecsiphessék... Ismerem a rajzuk után...! S akkor kezem úgy remegett a belső fölöndulástól, hogy a virág szára helyett oly szerencsétlen voltam ujjacskájába vágni...! Később tudtam meg, hogy a gyönyörű lengyel hercegnő nem volt más, mint az általam mélyen tisztelt báró kisasszony s szerencsétlen, boldogtalan, szóval: — oda vagyok! Még egyszer: bocsásson meg, — mindjárt kidobatom — — uff!“ végző Orbán úr lélekzetéből kifogyva s magát egy fauteuilre ledobva.

— „Mit mond — — —?“ kérdi a báróné a küszöbről visszafordulva. — „Kit akar kidobni?“ Blanca is visszanyerve lélek jelenlétét mosolyogva jegyzi meg:

— „Úgy látszik engem, mamácskám! Orbán bácsi től kitellik, mert ha virágairól van szó, nem ismer tréfát!“

Orbán nagyokat fújva egyre mentegette magát, hogy az orchysait értette, nem pedig a kedves báró kisasszonyt, kinek szivesen oda adta volna valamennyit s azt addig addig bizonyította, mig utóbb maga is elhítte!

A gróf mindjárt a párbeszéd elején tisztán átlátta a helyzetet s örvendezve közelített Blanca felé. Kis kezét kezeibe véve, csókot nyomott annak élő bársonyára hódolatteljesen s ezt súgta az örömtől remegő leánykának:

— „Blancám! — Nézd: itt az orchys — — — megismerted?“

Midőn a báróné a szobába lépett, kedves látvány tárult szemei elé:

Leánya László gróf keblén csüngött és örömeiben sírt is, meg nevetett is;

László gyöngédebben ölelte magához Blancát, mint a hogy unokatestvért szokás; — Orbán úr pedig: szájat tátotta meglepetésében.

— „Ej édes gyermekeim! — mond könyek között mosolyogva az öreg báróné. — „Megalóztetek engem! Hiszen még csak itt hozom jó nővérem kedves levelét, melyben azon óhajtatás fejtezi ki, hogy — ha egyszer egymáséi lehetnétek!... Én is ezt kívántam teljes életemben legforróbban. Tehát mondhatom: engedelmes gyermekek vagytok! — Az Isten áldjon meg benneteket érte!“

— „Orbán bácsi! Kegyelmezzen hát még az orchysainak! Menyasszonyi bokréttára valót csak ad belőlük?“ — kérdi Blanca pajkosan.

— „Akármennyit — báróné! Hiszen úgy is csak azért ültettem... legyen meggyőződve róla!“ bizonykodik Orbán készséggel.

gyám, az év első felében szaporulat 721. összesen 11.988, az év első felében megszünt gyám, lenni 298, június 30-án maradt gyám 11.690. — 1890. február 28-ig számot adni tartozott 1441 gyám az év első felében számot adott 715 gyám, számadással tartozik még 726 gyám. Ezen számadásokból esik 1888-ra 120, 1889-re 606.

Az árvászeki fogalmazói karnál 1889. december végén hátralékban maradt 2.731, az 1890. év első felében beérkezett 15.370, összesen 18.101 ügydarab, melyből június 20-ig elintézték 15.974 darabot s maradt hátralékban június 30-án 2127 ügydarab.

A kiadványozást vagyis az árvászeki végzés leírását és kiadását illetőleg 1889. december végén hátralékban maradt 782, az 1890. év első felében az irodába érkezett 15.900, összesen 16.682 ügydarab, melyből 1890. év első felében leírtak és kiadtak 16224 darabot s így június végével hátralékban maradt 458 ügydarab.

A gyámpénztár állását illetőleg az 1889. év végével maradt 17.698 frt 90 kr. készpénzben, 781.482 frt 76 kr. magán felektől kiállított kötelezvényekben, 32.830 frt értékpapirokban, 1.157 frt 01 kr. drágaság- és ékszerekben, összesen 833.078 frt 67 kr. 1890. év első felében befolyt 138.753 frt 09 kr. készpénzben, 66.064 frt 42 kr. magán felektől kiállított kötvényekben, 640 frt értékpapirokban, 21 frt 12 kr. drágaság- és ékszerekben, összesen 205.478 frt 63 kr., töösszeg: 156.361 frt 99 kr. készpénzben, 847.547 frt 18 kr. kötelezvényekben, 33.470 frt értékpapirokban, 1.178 frt 13 kr. drágaságokban vagyis összesen 1.035.557 frt 30 kr. Az 1890. év első felében kiadott 139.997 frt 96 kr. készpénzben, 25.599 frt 13 kr. kötelezvényekben, 360 frt értékpapirokban, 217 frt 79 kr. drágaságokban, vagyis összesen 166.174 frt 88 kr., maradt 1890. évi június 30-án 16.364 frt 03 kr. készpénzben, 821.948 frt 05 kr. kötelezvényekben, 33.110 frt értékpapirokban, 960 frt 34 kr. drágaságokban vagyis összesen 872.382 frt 42 kr.

A magán felektől kamatozás végett elhelyezve levő tőkepenzéket illetőleg 1889. december végén elhelyezve volt 781.482 frt 76 k., 1890. év első felében magán feleknek kölcsön adatott 66.064 frt 42 kr., összesen 847.547 frt 18 kr. Ezen tőke pénzekből 1890. év első felében visszafizettetett 25.599 frt 13 kr., maradt június végén kint 821.948 frt 05 kr.

A magán felektől elhelyezett tőkepenzeken után kamat fejében 1889. december végén hátralékban maradt 20.739 frt 87 kr., 1890. év első felében befizetendő volt 15.760 frt 73 kr., összesen 36.500 frt 60 kr., az 1890. év első felében befizettetett 12913 frt 31 kr., 1890. év június végével hátralékban maradt 23.587 frt 29 kr.

Az aradi méhészeti általános kiállítás. *)

Öröndetesen tapasztaljuk, hogy az okszerű méhészet folytonosan halad. A végül mindenestre az, mentül több mézet termel, és azt mentül jobban értékesíteni. Naponként merülnek fel panaszok, hogy a mézet nem lehet jól értékesíteni. — Visszont mi azt tapasztaljuk, hogy tisztá jó mézet ideháza nem lehet mindenütt kapni; de a külföldre meg bizony igen csekély kivitelünk van. A panasz nem használ. Ha mi kitűnő mézünknek, mely a külföldi mézeket mind zamatosság, mind szép színe által fölülmulja, jó és biztos vevőket akarunk szerezni, — nem szabad azzal megelégednünk, hogy egész képmelmesen a vevőt haza várjuk, hanem meg kell ragadnunk minden alkalmat, hogy mind a hazai, mind a külföldi fogyasztó közönség, úgy a kereskedők arról tudomást szerezzenek. — Erre pedig legjobb alkalmat szolgáltatnak a kiállítások.

A kiállítások egyrészen ugyan arra is szolgálnak, hogy bebizonyítsuk a művelt világ előtt folytonos haladásunkat. De főként arra, hogy mintegy közhírré tegyük, hogy mindentéle jó terményeink és ipareikünk és mily mennyiségben vannak eladásra. — A kiállítás mintegy a kirakat, mely alkalmat ad a termelőnek, hogy bemutathassa a világnak, mint és milyen minőségűt termel, a vevőnek pedig alkalmat szolgáltat arról tudomást szerezni.

Több vevőre tevén szert, — terményeinket minden esetre jobban fogjuk eladni.

Azért felhívom méhésztársaimat, miszerint használják fel az alkalmat és az aradi általános kiállításra méz és viasz terményeiket küldjék be. — Az nem jöhet kérdésbe, vajon ki lesznek-e tüntetve? Elég az, ha a vevők tudomást szereznek arról, hol és kinél, mily mennyiségben és milyen minőségű mézet lehet kapni.

Fél tehát méhésztársak! Mindenki, a kinek csak 10 kg. méze is van, küldjön be f. évi augusztus 1-ig az aradi kiállítási bizottsághoz címezve, — 2—3 csinos kiállítási üvegben mézet mutatóul. — Szintén ha volna, viasz is. — Nem különben méhészeti eszközöket is, főként, ha azokat eladásra készíti. Azaz a kiállításban részt vegyenek. A kiállítót csak a vasuti mérsékelt szállítási díjak terhelik.

Dömötör László
méhészeti vándor tanár.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Az új évnegyed alkalmával tisztelettel felkérjük lapunk előfizetőit az előfizetés szíves megújítására; hátralékos előfizetőinket pedig kérjük a hátralék mielőbbi beküldésére.

Jegyzők és tanítók számára lapunk előfizetési árát felenyire szállítottuk le t. i. egész évre 2 frtra, félévre 1 frtra. **A lap kiadóhivatala.**

Fejedelmi nász. Margit főhercegnőnek, a magyaroktól rajongásig szerett József főherceg leányának esküvője *Thurn-Taxis Albert* herceggel f. hó 15-én volt

*) Felkérjük megyebeli lapjainkat e közlemény szíves átvételére. Szerkesztő.

nagy fény és pompa mellett Budán a kir. várkapórnában. Az esketési szertartáson nagy számú, fényes és előkelő közönség volt jelen. A főispánok közt ott volt vármegyénk szerett főispánja, Svastits Benő ömeltő-sága is.

Meghíusult tisztelgés. A zala-megyei általános tanítói testület azon alkalmából, hogy f. hó 14. 15-én Sümeghen tartotta az évi tantestületi közgyűlést, különdtséggel akart tisztelni az ottani birtokán nyaraló veszprémi püspöknél, báró Hornig Károlynál, ki azonban a közgyűlést megelőző napon a budavári fejedelmi esküvőre Sümeghről Budapestre utazott s így a tervbe vett tisztelgés — a tantestület nagy sajnálatára — elmaradt.

A keszthelyi gymnasiumnak főgymnasiummá ki-egészítése tárgyában e hó 12-én Keszthelyen, Festetics Tassiló gróf elnöklete alatt értekezlet tartott, melynek tárgyát a főgymnasiumnak finanszírozása képezte. Bejelentett, hogy a csorna-prem. rend prépostja hajlandó a főgymnasiumot felállítani, ha épületet és évi 10 ezer frtot kap; ezzel kapcsolatban az is, hogy a vallás- és közoktatási miniszter évi 7,300 frtot telajánlott. Mint-hogy főgymnasium építésre és annak beburorozására Keszthely város már kezdettől fogva vállalkozott, tehát még csak évi 2700 frtnak előteremtése igényeltek. — Elmöklő gróf, ki Keszthely szellemi előhaladását mindig szíven hordja, évenként 500 frtot telajánlott a főgymnasium költségeire s igéretet tón, hogy a miniszteriumnál közbenjár a dotációnak évi 5—600 frttal való megtoldása érdekében, Keszthely város évenként 1000 frttal járul; egyuttal kérvényt intéz a város a vármegyéhez, hogy ezen megyei kulturális ügyet évi 5—600 frttal segélyezni kegyeskedjék. — Az értekezlet elhatározta, hogy ezen megállapodásokat javaslatképpen a legközelebb tartandó képviselői testületi gyűlés elé terjesztendi. — Semmi kétség, hogy a javaslatok egyhangulag el ne fogadtatnának. Festetics Tassiló gróf áldozatkészsége hálával tölti el a lakosságot s áldást kér Istentől a nemes grófia és családjára.

Eljegyzés. *Málics József* megyei árvászeki ünnök folyó hó 12-én tartotta eljegyzését Nagy-Kanizsán *Rácz Ilona* kisasszonnyal, özv. *Rácz Antalné* kedves leányával.

A dunántúli vicinális vasutak társasága. A boba jánosháza-sümeghi vasutársaság f. hó 13-án népes gyűlést tartott Sümeghen, melyen képviselve volt a csáktornya-ukki helyi érdekű vasut is. E gyűlésen kimondott az egyesülés a dunántúli vicinális vasutak társaságával. — Ez egyesülés folytán a pozsony-szombathelyi, csáktornya-ukki, sümegh-bobajánosházai, sümegh-tapolcai helyi érdekű vasutaknak egy igazgatóságuk lesz. — Az átvétel feltételei, hogy a dunántúli vicinális vasutak társasága átveszi a sümegh-bobajánosházai vasut összes befektetéseit, valamint terheit; az eddig működött igazgatóság, pénztáros és felügyelő bizottság díjazására 3,000 frtot fizet. Jogosult lesz Sümegh városa, valamint a sümeghi takarékpénztár egy-egy tagot az igazgatóságba ajánlani, ebből egyet a dunántúli társaság igazgatóságába fogad; egy igazgatósági tagot Zalavármegye is küldhet, mivel a vasutvonálhoz 600,000 frttal járult.

A zala-egerszegi karácsonyfa egyesület évi rendszer közgyűlést f. hó 20-án délután 2 órakor tartja a polgári iskola rajztermében.

A zalamegyei általános tanítói testületnek f. hó 14. 15-én Sümeghen tartott közgyűlése alkalmából a közgyűlés befejeztével Mojzer vendéglőjében 70 terített bankett volt, melyen egy a gyors szolgálat, mint a jó ételek és italok, a jelenvöltoakat teljes kielégítették. A banketten számos lelkes felköszöntőt mondtak. Dr. Ruzsicska Kálmán Csáky Albin gr. vallás- és közoktatásügyi minisztert, Udvardy Ignác dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőt, Bánfi Alajos Udvardy Ignác tantestületi elnököt, dr. Ruzsicska Kálmán Eitner Sándor országgyűlési képviselőt, Illy József Lakits Vendelt, a III. egyetemes tanítógyűlés végrehajtó bizottságának elnökét, Lőb Ignác Soós Pongrácz járási főszolgabíró, Eitner Sándor a tanítótestületet, Barkóczy Károly a tanítókat, Barabás sárvári igazgatótanító a tantestület tagjait, dr. Ruzsicska Kálmán Udvardy Ignác elnököt s a tantestületet, Hoffmann Mór a jelen volt hölgyeket, Balassa Benő Eitner Sándor képviselőt, Kohn Izidor, Békefi Elek Bánfi Alajost stb. élteék. Kitűnő éljenzéssel vette tudomásul a tantestület Eitner Sándor országgyűlési képviselőnek azon nagylelkűségét, hogy a tantestület tagjait szívesen látott vendégeinek tekintvén, az összes jelen volt tanítók helyett a bankettdíjat lefizette és száz darab szívat hozott. Ezen elismerést érdemlő cselekményével a tanügy iránt való meleg érdeklődésének szép bizonyítékát adta. — A tantestületnek a közgyűlésen jelen volt tagjai általános hálásan emlékeznek meg azon szíves fogadtatás — és magyaros vendégszeretetről, melyet Sümegh város derék lakossága részéről a közgyűlés tartama alatt tapasztalni szerencsések valának.

Köszönetnyilvánítás. A „zalamegyei általános tanítótestület“ nevében kedves kötelességet teljesíttek, midőn az egyesület részéről a nyilvánosság útján leg-hálásabb köszönetemet nyilvánítottam nagyságos *Eitner Sándor* urnak, a szentgróthi kerület közszeretében álló országgyűlési képviselőjének a tantestület tagjait mely hálára lekötő azon gyöngéd figyelméért és áldozatkész szíveségéért, hogy a zalamegyei általános tanítótestületnek f. évi július 15-én Sümeghen tartott közgyűlése alkalmából rendezett banketten jelen volt tantestületi tagok után a bankett díjat lefizetni, a banketten jelen voltak részére 100 drb. szívat hozatni kegyes volt. Zala-Egerszeg, 1890. július 19. Udvardy Ignác, a „zalamegyei általános tanítói testület“ elnöke.

Zalavármegye monografiájának a II. kötete (az oklevéltár folytatása) megjelent és a vármegyéhez megküldetett. A 2-ik kötet mindazoknak, akik a műre előjegyzettek, s az első kötetet már kézhez vették, a postán 3 frt utánvét mellett fog megküldeni. Augusztus 10-ig azonban a mű 3 frt lefizetése mellett előjegyzők által az alispáni kiadóhivatalban is átvehető.

Prímicia. A szombathelyi egyházmegyének egyik új felszentelt papja, a keszthelyi születésű Helling József mult vasárnap, e hó 13-án primiciázott a keszthelyi r. kath. templomban. E ritka esemény alkalmával zsuffalásig megtelt a templom. — A szentélyben az új misés rokonai, koszoruleányok s meghívott vendégek foglaltak helyet. A mise 9 órakor vette kezdetét. Az új misés mellett a manuduktóri tisztelet dr. Dunszt Ferenc apátplebános végezte. Evangelium után az ünnepi szónoklatot Kriszt Jenő segédlelkész tartotta. Az új áldozár áldásában pár ezer ember részesült. A derék apátplebános asztalánál d. u. 1 órakor fényes ebéd volt, melyre 30 vendég volt hivatalos; este az új áldozár keresztapja, Csóka Lajos vendégette meg azokat, kik keresztfia örömében közvetlen részt vettek.

Gyászhir. A nagy kanizsai kegyesrendi társházat súlyos veszteség érte a rend egyik tevékeny tagjának *Keszthelyi Endrének* f. hó 15-én bekövetkezett gyászos elhunytával. Temetése nagy részvét mellett volt f. hó 16-án. A rendház az alábbi gyászjelentést bocsátotta ki: „A nagy-kanizsai kegyes tanítórendi társház tagjai szomorú szívvel jelentik szeretett rendtársuknak, Keszthelyi Endre kegyes tanítórendi áldozópap s főgymnasiumi tanárnak a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után f. hó 15-én reggel 5 órakor, munkás életének 43-ik, szerzetes életének 23-ik évében idegbetegségben történt gyászos kimulását. Az Istenben boldogultnak hült tetemei f. hó 16-án 5 órakor ünnepélyes beszentelés után a kath. temetőben levő sirboltba fognak örök nyugalomra tetetni, az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 17-én reggel 1/2 9 órakor fog a felső templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Nyugodjék békében!”

Athelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter *Horváth Ferenc* letenyei járásbíróági irnokot a nagy-kanizsai kir. törvényszékhez helyezte át.

Súlyos csapás érte Guttman Gyula novai birtokos és postamestert és családját. Aladár nevű 22 éves, derék fiuk Győrött a Dunába halt. Közlebbi részleteket eddig még a halál körülményei felől nem tudhatni; de a feltevés az, hogy a boldogtalan ifjú elmezavar következtében öngyilkossá lett. A részvét igen nagy a fájdalmasan sújtott család irányában.

A zalamegyei önkéntes tűzoltó-szövetség közgyűlést f. é. augusztus hó 15-én d. u. 3 és fél órakor, választmányi ülését pedig ugyanaz nap délelőtt 10 órakor Nagy-Kanizsán, a városház nagytermében fogja megtartani, melyre a t. taggyűlések tisztelettel meghívotnak. Zala-Egerszeg, 1890. július 7. Kovács Károly sk., szövetségi elnök. Közgyűlési tárgysor: 1. Elnöki jelentés. 2. A választmány újbóli megválasztása. 3. Legközelebbi közgyűlés székhelye és idejének meghatározása. 4. A választmány által betervezett számadás megvizsgálása. 5. Indítványok tárgyalása. Napirend: d. e. 10 órakor választmányi ülés. d. u. fél 3 órakor az összes vasutvonalon megérkezése után érkeztet egy-letek fogadtatása s bevonulása a n. kanizsai tűzoltó csapat s zenekara kíséretében; d. u. fél 4 órakor a közgyűlés megnyitása a városház nagytermében; d. u. 6 órakor a nagykanizsai tűzoltó csapat gyakorlata a főtéren; d. u. 7 órakor társas összejövetel a nagy-kanizsai polgári egyület kertben. — Azon együleti képviselők, kik szállást igénybe venni óhajtanak, előleges bejelentésükkel közvetlen a kanizsai tűzoltó együlethez forduljanak. A megjelenés egyenruhában fog megtörténni, kifizve a kabátja azon költség nevére, melyet képviselőnek.

Hivatalsszolgák önszervező egyesületének alakítása van tervben városunkban. Az egyesület megalakítására, a szükséges alapszabályok tervezetének elkészítésére Kovács Károly polgármestert kérték fel. Az alakulandó közgyűlés f. hó 27-én délután tartatik a polgári iskola épületében. Részünkről csak helyeselhetjük a megindított mozgalmat. Városunkban a hivatalsszolgák száma a rendőrök- és börtönőrökkel együtt — megközelíti a százat s így egyesült erővel az önszervezés terén csak egymásnak hasznára, előnyére lehetnek.

Színészet. Balogh Árpád színtársulatánál Keszthelyen a budapesti nemzeti színházról a mult héten vendégszerepelt Rákosi Szidi és Zilahy Gyula. Előbbi 5 ször lépett fel; utolszor, e hó 17-én, a „Hozomány nélküli“ című Szemere Attila által írt színműben. — Közönség minden alkalommal szép számmal jelent meg a színházban s élvezték a művésznő és művész játékát.

Nyilatkozat. E lap. f. évi május hó 4. (18.) számában „Ismét az oláhcsigányok“ cím alatt *Náprád-főről* egy hír közöltetett, mely bizonyos provokáló hangjánál fogva egy némely hatósági személyt érzékenyen érintett. Mivel tudomásomra jutott, hogy a névtelen beküldő személyét én bennem gyantíjják: nehogy ártatlanságom dacára bár csak a legesekélyebb mérvű morális megtorlás is jusson ki osztályrészemül, ezennel nyilatkozatom, mikép a jelzett hír közlésének „mesterségében“ *semminemű részem sem volt.* Ennek dokumentálását a szerkesztői „felsőség“ részéről is tisztelettel kérve, eszedem jelem nyilatkozatom közzétételéért s maradok tekintetes szerk. urnak Náprádfán 1890. évi július hó 16-án alázasat szolgálja, Göntér G. Endre néptanító, mint a „Zalamegye“ munkatársa. (E nyilatkozatban foglaltak megerősítésére ezennel kijelentjük, hogy a kérdéses közleményt nem G. E. ur írta s nem is ő küldötte be hozzánk. Szerk.)

A Csáktornya-ukki vasutvonal a turódi pusztá alatt egy 5—6 öl mély levágást képez, ahol az építéshez szükséges homokot bányássza most 70—80 munkás. Miként értesülünk, nagy mennyiségű mamuth, s egyéb őskori állatesontok kerülnek felszínre s azért ama hely ez időszerint meglehetősen látogatottságban részesül, így e hó 8-án gróf Széchenyi Béla is, ki jelenleg birtokán időz megyénkben, megtekintette azt s több darab leletet magával el is vitt.

A „Magyarországi központi Fröbel-nőegylet“ gyermekkertészno képző-intézetében az 1890. 1. tanévben az előadások folyó évi szeptember első napjaiban veszik kezdetüket, miért is mindazok, kik magukat gyermek-

kertésznek kiképezni s ekkép tiszteletré méltó állásra szert tenni óhajtanak, felhivatnak, hogy folyamodványaitkat t. é. augusztus hó 30-áig az egyet. iskolaügyi bizottságának elnökénél, Rosenzweig-Saphir Sarolta úrhölgyénél (lakik Margitsziget, nagy szálló 238. sz.) vagy pedig Péterfi Sándor úrnál, az intézet igazgatójánál (lakik: VII., Damjanich-utca 3. sz.) nyujtsák be. A felvétel feltételei: 1. betöltött 16-ik korév; 2. egészséges testalkat; 3. feddhetlen előélet; 4. gyermekek iránti szeretet; 5. a magyar nyelv bírása szóban és írásban; 6. tartoznak négy elemi és két polgári iskolai osztály esetleg hat elemi osztály bevezését tanúsító bizonyítvány, és kereszt-, illetőleg születési levél bemutatása mellett, felvételi vizsgának is alávetni magukat. A gyermekkertésznek képző-tanfolyam két évig tart. A növendékek kivétel nélkül díjtalan tanításban részesíttetnek és a taneszközökkel is az egyet. költségén látatnak el, étkezés, ruházat és lakásról maguk gondoskodnak. Budapest, 1890. Az elnökség.

A balaton-füredi fürdőt az igazgatóság részéről beküldött 10-ik számú kimutatás szerint július hó 12-ig bezárólag 1,186 fürdővendég látogatta.

Morpheus mint Aesculap. Nagy feltűnést keltett B. Tüütös vidékén *Varga Rozália* 40 éves asszony esete, ki 5 év óta már vak volt mind a két szemére s a mult napokban egyszerre csak visszanyerte szemvilágát. Miként ő maga beszéli, hiában járt orvostól orvoshoz, nem segített senki. Akkor aztán egyedül a jó Istenhez folyamodott; búcsukra elfjárt, szent miséket szolgáltatott stb. Egyszer aztán azt álmodta, hogy *seprűpálínkával* kell kötözgetni szeméit. És csodák csodája! — 5-6 nap múlva megjött a látása és vele az ő szerleltti nagy öröme. „Mesének hinném — írja levelezőnk — ha nem saját ajakáról hallottam volna mindent; de így hinnem kell nekem is és — — — csodálkoznom.”

A balatoni gőzhajózási társaság július hó 6-ától szeptember végeig terjedő időszakra a következő menetrendet bocsátotta ki: Balaton-Füredtől (csakis minden szombat) indul 5 óra 30 perckor reggel, Rév-Fülöpről 7 ó. 45 p. r.; Badaacsonytól (naponként pénteket kivéve) indul 9 ó. 20 p. r., Rév-Fülöpről indul 10 ó. 45 p. r., Boglára ér 11 ó. 20 p. r., indul 12 ó. 30 p. d. u.; (Rév-Fülöpről 1 ó. 15 d. u., Badacsontól 2, ó. 35 p. d. u., Boglára érkezik 3 ó. 30 p. d. u., indul 4 ó. 40 p. d. u., Rév-Fülöpről indul 5 ó. 25 p. d. u. Badacsontba ér 6 ó. 30 p. d. u., Badacsontól (csakis minden csütörtökön) indul 6 ó. 45 p. d. u. Rév-Fülöpről 7 ó. 45 p. d. u. érkezés B. Füredre 9 ó. 45 p. e. Árak B. Füred—R. Fülöp I. o. 60 kr. II. o. 30 kr. B. Füred—Badacsont I. o. 60 kr. II. o. 30 kr. B. Füred—Boglár I. o. 1 frt 40 II. o. 80 kr. R. Fülöp—Badacsont I. o. 40 kr. II. o. 20 kr. R. Fülöp—Boglár I. o. 60 kr. II. o. 30 kr. Badacsont—Boglár I. o. 80 kr. II. o. 50 kr. A podgyász minden egyes darbjáért 20 kr. fizetendő.

Tanonc felvétel. Egy jó családból való fiú Breisach Sámuel könyvkereskedésében, s egy ugyanott a könyvnyomdában tanulóul felvétetik.

Árverési hirdetés. A lórántházi bérletem letelvé, az ezen bérleten levő összes növendék marhat teheneiket, lovakat, gazdasági eszközöket, gépeket, boros hordókat, ugy egyéb házi felszerelést szabad kézből, árverés után eladom. Felhivom ennél fogva a venni szándékozókat, sziveskedjenek a folyó évi augusztus hó 17-én délelőtt 10 órakor Lórántházán (Zala megye Söjtör mellett, a zala-szent-mihályi vasút állomáshoz másfél óra) tartandó árverésre megjelenni. Ezen kívüli ugyanitt alólírott által 400 drb anyabírka, 26 drb. kos, 300 drb. ürü, 270 drb. ürü és nősténtokló, 230 drb. bárány a hirdetés napjától kezdve bármely napon egészben vagy kisebb részletekben is eladatik. Kelt Lórántházán, 1890. július 13. Hertelendy Imre bérli.

Az aratás igen kedvezően ütött be Nova vidékén is. Búza, rozs, és zabtermés bőnek nevezhető. Hanem a tavaszi kapásnövények a hosszú ideig tartó aszály következtében alig ígérnek — és szintugy a sarju takarmány félék is...

Vasuti menetrend. *Szent-Ivánról N. Kanizsa felé* indul 5 óra 56 perckor reggel (vegyes vonat), 12 óra 30 perckor délután, 8 óra 55 perckor este, 2 óra 32 perckor éjjel. *Szombathely felé* indul 8 óra 28 perckor reggel, 3 óra 32 perckor délután, 1 óra 48 perckor éjjel.

Uj zenemű. *Mérei Ignác* könyv- és zeneműkereskedésében Keszthelyen „*Cserszeg Gárdai csárdás*” — zongorára szerz. Cavallár József, keszthelyi m. kir. adótárnok — cím alatt csinos kiállításban uj zenemű jelent meg. A csárdás — szakferfiak nyilatkozta szerint — a legjobb zeneművek közé sorolható. Ára 80 kr. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe. — Ugyanott megszerezhető: „*Keszthelyi gazdász induló*” zongorára szerz. Móróc József. Ára 75 kr.

Ujszülött gyermekek, kiket anyjuk vagy épen nem vagy csak részben szoptathatnak, természetes módon egyedül a Nestlé H. féle gyermektápliszttal nevelhetők fel. A Nestlé-féle gyermektápliszttal, ajánlva a legelső orvosi tekintélyek és gyermekorvosoktól, 20 éven át mindazon esetekben, amidőn anyatej legjobb és tökéletes pótlásáról volt szó, fényes eredményt mutatott fel és az egész kontinens gyermekmenhelyei és gyermekórházaiiban ezen irányban a legjobb eredményt használták, amit számos bizonyítvány igazol. A legjobb alpesi tejből, buzalisztból és cukorból van egybeállítva; csak tiszta vizet kell belé önteni és egyszer telmelegíteni a gyermekek szivesen eszik és igen szépen fejlődnek e liszt használata közben. Leírások kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Főraktár: Berlyak F.-nél Bécsben I. Nadlergasse I. Raktárak vannak az osztrák-magyar monarchia minden gyógyszer-tárában.

Schwarze Seidenstoffe von 60 kr.

fl. 11.65 p Meter — gatt und gemustert (ca 180 versch. Qua — vers. roben und stückweise porto-u. zofrei das Fabrik-Dépót G. Henneberg K.u. K. Hoflief.), Zürich. Muster umgehend. Breite kosten 10 kr. Porto.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a t. helybeli és vidéki közönséget értesíteni, hogy Zala-Egerszegen, a Fehér-kép utcában Kaszás kovácsfele házban

bádogos üzletet

nyitottam — Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, egyszerűsággal felemlítem, hogy üzletem vezetését, egy, e szakmában teljesen jártas és szakképzett egyénre bízom, minek folytán minden

a bádogos szakmához tartozó munkákat igen díszesen, a kor igényeinek megfelelően, a lehető legjutányosabb áron készíttethetek.

Uj építési munkák, valamint javítások, úgy helyben, mint vidéken, gyorsan, pontosan és jutányosan készíttetnek.

Üzletem a n. é. közönség becses partfogásába ajánlva, maradok

Zala-Egerszegen, 1890. július hó.

kiváló tisztelettel

Szabó Mária.

Ház eladás.

Zala-Egerszegen a **temető utcában** 224. szám a. levő, ujonnan épült cserépszindeles ház, melyen van tiz szoba, négy konyha, négy kamara, megfelelő padlás, kert, szabad kézből minden órán

eladó.

Bérházul igen alkalmas és jelenleg is évi 500 frt bért jövedelmez.

Bővebb felvilágosítást ad alulirt tulajdonos. Alsó-Lendva, 1890.

Bozzay Pál

Nestlé H. gyermeklisztje.

25 évi eredmény.

32 kitüntetés,
melyek között
12 tisztelet
okmány.
és 14 arany
érem van.

számos
bizonyítvány
a legelső orvosi
tekintélyektől.

GYÁRI JELVENY.

Tökéletes tápszer kis gyermekek számára.

Nem szabad összetéveitni az annyira dicsért különböző tejféle anyagokkal.

Pótléka a hiányzó anyatejnek, megkönnyíti az elválasztást, könnyen és tökéletesen emészthető, minél fogva gyomorhájban szenvedő felnőtteknél, mint tápszer a legjobban ajánható.

Egy adag 90 kr.

Nestlé Henrich condensált lisztje.

Egy adag 50 kr.

Raktár: Zala-Egerszegen: Kaszter Sándor gyógyszer-tárában, Kapható továbbá Magyarország minden gyógyszer-tárában és gyógyszeranyagok kereskedésében.

Radeini savanyúvíz.

Radein

Legdúsabb natron-lithion tartalmú savanyúvíz.

Kipróbált gyógyszer húzysavas betegségekben (köszvény-, húgykőbetegségben), továbbá minden gyomor, vese, hólyagbetegségben, aranyér- és sárgaságban.

Dr. Garrod, Biswanger, Cantani, Ure kísérletei bebizonyították, hogy a szénasavas lithion legnagyobb oldóképességgel bír a húgysavas lerakódásoknál, minél fogva a radeini savanyúvízzel a legsikeresebb gyógyeredményt érték el.

Mint üdítő ital vízzel vagy gyümölcszörpökkel s cukorral vegyítve általános kedveltségnek örvend.

A radeini gyógymód savanyúvíz és vasfürdők, fő hatással vannak a köszvény, húgykőbetegségekben, vérérgényesség esetén, női betegségekben és elgyengült állapotban stb.

A legjutányosabb áruk.

A gyógyfürdőre és a savanyúvízre vonatkozó **prospektust** ingyen küld a

a fürdőigazgatóság
Radein. (Stájer).

Raktár: Zala-Egerszegen Fenyvesi Miksa kereskedésénél.

1025 szám.
1890.

A veszprémi püspökségi javak kormányzóságától.

Erdőbirtok és házak eladása.

A vallás- és közoktatásügyi nagyméltóságú m. kir. Miniszteriumnak 21702/889. és 3302/889. számok alatt kelt engedélye alapján a veszprémi püspökség talajdonához tartozó alább felsorolt ingatlanok fognak

Folyó 1890. évi augusztus hó 13-án d. e. 9 órakor Sümegen a czimzett püspökségi javak erdőmesteri hivatalában tartandó szóbeli árverés és zártajánlati verseny útján eladatni Ugymint:

1. **Szepezd község határában levő 126 kat. holdnyi erdőterület** a rajta álló fa-tömeeggel együtt; — becsértéke 15.000 forint.

2. **Sümegh városban az ottani urasági alsó majorban levő eselédház, kovács és bognár lakások, műhelyek és szénapajta,** a tartozékos fundussal együtt, — becsértékük összesen 3000 forint.

A felsorolt ingatlanok a kített becsárakon alul el nem adatnak.

Az árverezők kötelesek az illető ingatlan becsárának 10%-át bánatpénzképpen letenni; ugyanily összegű bánatpénzzel látandók el a zárt ajánlatok is, melyek kellelőleg lepecsételten s a szükséges feliratokkal ellátva, a czimzett püspökség erdőmesteri hivatalánál nyujtandók be a szóbeli árverés uegkezdése előtt (Sümegen).

A részletes feltételek a tulajdonos püspökség javai kormányzóságától Veszprémben, az urod. erdőmesteri hivatalnál Sümeghen és Szepezd község előljáróságánál megtudhatók. Kelt Veszprémben, 1890. július hó 12-én.

Rainprecht Antal

jósággkormányzó.

